

Vaján jár - e hozzánk a Mikulás ?

Minden egy szép hűvös esti napon, december 5-én kezdődött. Gyönyörűen csillogtak a csillagok, olyannyira, hogy még az Északi-sarkról is lehetett látni. De nem csak simán az Északi-sarkról, hanem még a Mikulás gyárából is jól megfigyelhető volt. A Mikulás éppen hatalmas csillagász távcsövével bújta az eget, mikor Szemi, a kis forró csokoládét kínálgató manó lány megjelent a szobában. Kedves arcán mosoly ült, barna hajacskája pedig a vállára hullott. A meglepődött Mikulás pedig

így szólt hozzá:

- *Szervusz, kedves Szemi! Mit hoztál megint nekem?*
- *Ó, csak az esti csokoládét, hátha megszomjaztál! A kedvencedet készítettem! Extra kakaóporos csokoládét kevés tejjel, de annál több szeretettel.*
- *Köszönöm, akkor most meg is iszom. Sok szükségem van az erőre a holnapi utamhoz!*

S, már meg is itta a szokásosnál kétszer nagyobb bögrényi csokoládét. Szemi kiment majd folytatta azt, amihez értett.

Mikulás eközben már nagyon izgatottnak tűnt, hiszen hamarosan karácsonyi csengők fognak szólni, és sok kisgyermek várja majd őt. A manók is kitettek magukért minden évben. 365 napon át dolgoztak megállás nélkül, hogy minden kisgyermeknek csodás legyen a karácsonya. És ilyenkor szoktak a legeslegkíváncsibbak lenni a gyermekek, s általában ilyenkor jön ez a nagyon ismert kérdés:

- *Anyu, vajon jön-e hozzánk a mikulás?*
- *Persze kicsim, csak aludj szépen!*

S a Mikulás, az alvó, jó kisgyermekecskéket ajándékkal illeti. A rossz, nem alvó gyerekeket pedig virgáccsal. De a Mikulás vajszívű, így ilyenkor mindig elnézőbb. De most térjünk egy kicsit vissza december egyik legboldogabb napjára.

A Mikulásnak már ma reggel el kellett indulnia hiszen vannak olyan országok, ahol pár órával hamarabb kel fel a nap, és vannak olyan országok ahol ellenkezőleg, később megy le a nap. Így hát fel kell szerelni a szánt. Rudolf és Üstökös mindig elől járt, ezért őket kellett a legjobban

megetetni az út előtt. A Mikulás végigjárta a gyárat és igyekezett mindent a lehető legalaposabban átnézni, megvizsgálni. A Mikulás szánját feldíszítették, felszerelték, a szarvasok is a helyükön álltak. Majd a Mikulás összehívta a manókat, mind a 298-at, és megkérdezte őket:

- *Angyalhajak rendben?*
- *Igen Mikulás! – mondták kórusban.*
- *Csengők felszerelve?*
- *Igen, minden készenlétben áll.*
- *A szarvasok a helyükön?*
- *Természetesen Mikulás! – kiabálták ismét.*
- *Akkor INDULÁS!!! – hallatszott a csatakiáltás.*

A Mikulás beült a szánjába, majd elindult. Minden manó tapsolt és ujjongott.

5 óra alatt be is járta a fél világot. A Mikulás éppen a kedves kis Julcsi és Ádám házacskájánál járt, mikor hirtelen úgy érezte összeszűkülte alatta a kémény. De nem, ő evett túl sokat az előző 2 kontinensen. Mikor már a Mikulás is megtudta, hogy nem tud tovább csusszanni, rögtön megnyomta a „segélymanó” gombot a ruháján. A manók 9 percen belül megérkeztek pirosas, zöldes ejtóernyőjükkel. Rögtön segítségére siettek a bajba jutott Mikulásnak. De akárhogy próbálkoztak, 2 óráig tartott mire kicsit megmoccant szegény Mikulás.

- *Ki fogunk csúszni az időből!*
- *Ilyen 13 Mikulás év óta nem történt! Az nem lehet! –*

szomorkodott a mikulás.

- *Mikulás! Ne add fel, segítünk! Most próbáld meg a kéményben kitámasztani a lábad! És most nyomd meg magad, és máris kint leszel!*
- *Rendben!- mondta a Mikulás – Nym! – nyögdécselt, és már ki is csúszott a kéményből.*

Ledobta hát az ajándékokat, finoman puhán érkeztek, így nem tört el semmi.

- *Gyerünk !!! Siess Mikulás! – mondta a Manó kommandó csoport elnöke.*

A Mikulás szerencsére még napnyugta előtt sikeresen véghezvitte szándékát és vidáman leste saját otthonából a boldog gyermekeket. Ezentúl mindig óvatosabb lesz ennél, hiszen a gyerekek számítanak rá.

